

## USNESENÍ

Vrchní soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Josefa Holejšovského a soudkyň JUDr. Lenky Broučkové a JUDr. Lenky Grollové ve věci

navrhovatelů:       **b/ Rostislav K.**, narozený dne xxx  
bytem xxx  
zastoupený obecným zmocněncem Rostislavem K.  
narozený dne xxx  
bytem xxx  
**c/ Rostislav K.**, narozený dne xxx  
bytem xxx  
zastoupený advokátem Mgr. Davidem Jüngerem  
sídlím 28. října 219/438, 709 00 Ostrava - Mariánské Hory

**d/ Petr K.**, narozený dne xxx  
bytem xxx

**e/ MOTO PRIM, s. r. o.**, IČO 25845888  
sídlím Aloise Gavlase 39/16, 700 30 Ostrava Dubina

a dalšího  
účastníka:       **České Radiokomunikace a. s.** IČO 24738875  
sídlím Skokanská 2117/1, 169 00 Praha 6 - Břevnov,  
zastoupená advokátkou Mgr. Ing. Markétou Císařovou  
sídlím V Celnici 4, 110 00 Praha 1

o přezkoumání výše vypořádání v penězích dle § 220p obch. zák., o zveřejnění výroku soudu o správné výši vypořádání na 1 akci právního předchůdce dalšího účastníka, o zaplacení částky 4 056 250 Kč s příslušenstvím navrhovateli b), o zaplacení částky 384 600 Kč s příslušenstvím navrhovateli c), o zaplacení částky 4 745 700 Kč s příslušenstvím navrhovateli d), o zaplacení částky 1 046 454 000 Kč s příslušenstvím navrhovateli e), **o odvolání navrhovatele e)** proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 10. května 2018 č. j. 25 Cm 163/2005-952,

### takto:

Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 10. května 2018 č. j. 25 Cm 163/2005-952 se zrušuje a věc se vrací soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

### Odůvodnění:

1. V záhlaví označeným usnesením soud prvního stupně rozhodl, že „Řízení se ve vztahu k navrhovateli e) zastavuje.“ (výrok I.), „Navrhovatel e) je povinen zaplatit České republice na účet Městského soudu v Praze na náhradu nákladů řízení částku ve výši 400 452,14 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.“ (výrok II.), „Ve vztahu mezi navrhovatelem e) a ostatními účastníky řízení nemá žádný z účastníků řízení právo na náhradu nákladů řízení.“ (výrok III.).

V odůvodnění soud prvního stupně rekapituloval dosavadní průběh řízení s tím, že „navrhovatel e) i nadále v řízení v souhrnu požaduje zaplacení částky 1 046 454 000 Kč s příslušenstvím.“ Dále soud uvedl, že navrhovatel e) následně podáním ze dne 15. 12. 2014 požádal o ustanovení právního zástupce z řad advokátů, k čemuž současně požádal o osvobození od soudních poplatků a soud usnesením ze dne 3. 2. 2015, č. j. 25 Cm 163/2005 - 805, žádost zamítl a osvobození od soudních poplatků nepřiznal, neboť navrhovatel e) své poměry nedoložil a na výzvu k vyplnění příslušného formuláře nereagoval. Dále soud uvedl, že co se týče soudních poplatků, soud nejdříve vyzval navrhovatele e) usnesením ze dne 18. 10. 2011, č. j. 25 Cm 163/2005 - 526, k zaplacení soudního poplatku 4 180 Kč (dosud neuhrazeno), následně jej usnesením ze dne 11. 9. 2017, č. j. 25 Cm 163/2005 - 893, vyzval k zaplacení doplatku 4 095 820 Kč (dosud neuhrazeno). Navrhovatel e) poté žádostí ze dne 13. 3. 2018 opětovně požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení právního zástupce, což odůvodnil tím, že od poslední žádosti došlo ke změně jeho poměrů. Soud prvního stupně konstatoval, že tvrzení o změně svých poměrů navrhovatel e) nijak dále nerozvedl a ani k žádosti ničeho nedoložil. Vzhledem k tomu, že navrhovatel e) ke své první žádosti rovněž ničeho netvrdil a nedoložil, je otázkou, zda lze v daném případě vůbec uvažovat o změně poměrů, neboť je není k čemu vztáhnout, i kdyby je snad žadatel nyní tvrdil. S ohledem na to, že navrhovatel e) nevyvinul naprosto žádnou snahu o tvrzení a doložení svých poměrů v případě první žádosti a rovněž druhá žádost byla blanketní, byl soud přesvědčen, že tato opakovaná žádost byla účelová a jedná se již o zneužití práva (navrhovatel ostatně ještě předtím žádal o pouhé prodloužení lhůty k zaplacení soudního poplatku). Za těchto okolností pak soud nevyzýval navrhovatele e) k prokázání jeho poměrů, ani mu již nezasílal příslušný formulář, když i v případě první žádosti zůstala tato výzva soudu zcela bez odezvy. Soud si je vědom toho, že by měl předně zastavit řízení o opakované žádosti o osvobození od soudních poplatků pro překážku věci rozhodnuté, jelikož ke změně poměrů žadatele nedošlo, a nové meritorní rozhodnutí o žádosti tedy není na místě. Z ustálené praxe však dle soudu prvního stupně vyplývá, že v případě opakované, bezpředmětné a účelové žádosti může soud přistoupit přímo k zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku, přičemž postačí, aby se soud s opakovanou žádostí vypořádal v odůvodnění takového rozhodnutí, což soud učinil. Soud proto podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích rozhodl o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku za návrh. Poté citoval ustanovení § 148 odst. 1 o. s. ř. s tím, že stát v řízení vynaložil náklady na znalecký posudek ve výši 412 922,40 Kč. Celkový nárok všech navrhovatelů činí částku 1 079 051 456 Kč, nárok navrhovatele e) z toho představuje 96,98 %. Jelikož byl navrhovatel e) dle soudu prvního stupně procesně neúspěšný, soud rozhodl o tom, že je povinen uhradit státu náhradu nákladů řízení ve výši 400 452,14 Kč. Výrok III. usnesení o nákladech řízení odůvodnil tím, že žádnému účastníkovi řízení nevznikly ve vztahu k procesně neúspěšnému navrhovateli e) žádné náklady řízení.

2. Proti usnesení soudu prvního stupně ohledně výroku I. a II. podal navrhovatel e) včasné odvolání. V odvolání předně brojil proti tomu, že soudní poplatek byl stanoven v nesprávné výši s tím, že poplatková povinnost neměla být stanovena dle zákona o soudních poplatcích podle sazebníku účinného ke dni 29. 9. 2017, ale ke dni, kdy poplatková povinnost vznikla. Soudní poplatek tedy měl být stanoven ke dni 10. 8. 2009 s tím, že měl být vybírán nejvýše v částce 1 000 000 Kč a nikoliv ve výši 4 100 000 Kč. Pokud tedy soud nesprávně stanovil soudní poplatek ve výši 4 100 000 Kč, nevzniká tím navrhovateli e) povinnost zaplatiti poplatek v nesprávně stanovené výši, ale zůstává mu zachována poplatková povinnost zákonná, tedy v případné výši 1 000 000 Kč. Ohledně výroku II. namítl, že soud uložil vypracování znaleckého posudku dříve (usnesením ze dne 17. 6. 2009 č. j. 25 Cm 163/2005 – 380), než navrhovatel e) svůj návrh vůbec soudu podal. Dále namítl, že na rozhodnutí soudu o ustanovení znalce a zpracování znaleckého posudku stanovujícího hodnotu jedné akcie pro účely přezkoumání nemá vliv počet akcií, ohledně kterých se navrhovatel nároku na doplatek domáhá, neboť hodnota akcie by musela být znalecky zkoumána bez ohledu na počet akcií, ohledně kterých se

navrhovatelé doplatku domáhají, a dokonce i bez ohledu na to, zda se navrhovatel) předmětného řízení účastnil. Pokud by se navrhovatel e) předmětného řízení neúčastnil, neplatí, že by se náklady České republiky na znalecký posudek snížily ze 412 922,40 Kč na 12 470,26 Kč, ale cena znaleckého posudku by zůstala stejná. Dále brojil proti tomu, že v tomto stádiu řízení nelze ve smyslu § 148 odst. 1 o. s. ř. uzavřít, do jaké míry jsou navrhovatelé se svými nároky úspěšní.

3. Navrhl, aby odvolací soud změnil napadené usnesení tak, že se řízení ve vztahu k navrhovateli e) nezastavuje a akcesorické výroky zrušil a pro případ, že by nezměnil výrok I., tak aby výrok II. zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.
4. Vrchní soud v Praze jako soud odvolací přezkoumal napadené usnesení soudu prvního stupně v odvoláním napadeném rozsahu a dospěl k závěru, že odvolání je důvodné.
5. Dle obsahu předloženého spisu podal navrhovatel e) návrh na zahájení předmětného řízení dne 10. 8. 2009 (ostatně tuto skutečnost uvedl v rámci odůvodnění svého rozhodnutí i soud prvního stupně a i odvolatel ve svém odvolání.). Usnesením ze dne 18. 10. 2011 č. j. 25 Cm 163/2005 – 526 - výrokem VII. soud vyzval navrhovatele e) k zaplacení soudního poplatku ve výši 4 180 Kč (dále též jen „první výzva“). Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 3. února 2015 č. j. 25 Cm 163/2005-805 bylo rozhodnuto o zamítnutí návrhu navrhovatelů b), c) d) a e) na ustanovení zástupce z řad advokátů (výrok I.) a o nepřiznání osvobození navrhovatelů b), c) d) a e) od soudních poplatků (výrok II.). Vrchní soud v Praze usnesením ze dne 14. července 2017 č. j. 7 Cmo 327/2015 – 871, na němž je vyznačena doložka právní moci k datu 14. 8. 2017, výrokem IV. potvrdil usnesení soudu prvního stupně. Následně soud prvního stupně vyzval usnesením ze dne 11. 9. 2017 č. j. 25 Cm 163/2005 – 893a) k zaplacení soudního poplatku, resp. doplatku soudního poplatku ve výši 4 095 820 Kč dle položky 1 bod 1 písm. c/ sazebníku soudních poplatků (dále též jen „druhá výzva“).
6. Podle § 4 odst. 1 písm. a) zák. č. 549/91 Sb., o soudních poplatcích (dále též jen zsp) ve znění ke dni podání předmětného návrhu (jedním z navrhovatelů - navrhovatelem e/) „Jde-li o poplatek za řízení, vzniká poplatková povinnost podáním žaloby nebo jiného návrhu na zahájení řízení (dále jen "návrh na zahájení řízení")“. Dle § 7 odst. 1 věta první zsp „Poplatek je splatný vznikem poplatkové povinnosti.“
7. Z výše citovaných zákonných ustanovení platných a účinných ke dni podání návrhu navrhovatelem e) (a ovšem stejně tak i z nesčetných následných novelizací zsp a jejich přechodných ustanovení) vyplývá a je zřejmé, že pro stanovení výše soudního poplatku za návrh na zahájení řízení je rozhodné datum podání žaloby/návrhu na zahájení soudního řízení a právní úprava zákona o soudních poplatcích platná a účinná k tomuto datu. Z hlediska zákonné, a tedy i správné výše soudního poplatku je tak nerozhodné, zda byl soudní poplatek zaplacen již okamžikem podání návrhu – se vznikem poplatkové povinnosti, či zda tento soudní poplatek bude uhrazen k výzvě soudu – tedy k pozdějšímu datu, než vznikla poplatková povinnost. V obou případech zůstává výše vybíraného soudního poplatku za předmětný návrh stejná.
8. Výše uvedené promítnuto do posuzované věci znamená, že je nepřípustné a v rozporu se zákonem, pakliže soud aplikoval pro vyměření výše poplatkové povinnosti účastníka – navrhovatele při činění výzvy k zaplacení soudního poplatku, zákon o soudních poplatcích platný a účinný ke dni činění výzvy, v daném případě ke dni 11. 9. 2017, ačkoli se zákonná a tedy správná výše soudního poplatku stanovuje na základě zsp platného a účinného ke dni podání návrhu, tedy ke dni 10. 8. 2009. Soud prvního stupně pochybil a zatížil řízení vadou, jež mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, vycházel - li při činění druhé výzvy při stanovení poplatkové povinnosti ze zsp platného a účinného nikoli ke dni podání návrhu dne 10. 8. 2009, leč ze znění účinného až ke dni 11. 9. 2017.
9. Nadto odvolací soud poukazuje na zjevný rozpor ve skutečnostech uváděných soudem prvního stupně, jímž se však vzhledem k výše uvedeným závěrům nezabýval pro bezpředmětnost, a to

když soud prvního stupně ve druhé výzvě uvedl, že poplatník dosud zaplatil pouze 4 180 Kč, ačkoliv v rámci odůvodnění napadeného usnesení uvedl pravý opak, že ...4 180 Kč „dosud neuhrazeno“.

10. Dle § 148 odst. 1 o. s. ř. „Stát má podle výsledků řízení proti účastníkům právo na náhradu nákladů řízení, které platil, pokud u nich nejsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků.“
11. Podle čl. II bod 2 zákona č. 293/2013, jímž byl s účinností od 1. 1. 2014 novelizován občanský soudní řád, se pro řízení zahájená před nabytím účinnosti tohoto zákona použije občanský soudní řád ve znění účinném do 31. 12. 2013. Předmětné řízení bylo zahájeno před 1. 1. 2014, proto se aplikuje občanský soudní řád ve znění účinném do 31. 12. 2013.
12. Z ustanovení § 148 odst. 1 o. s. ř. vyplývá, že zákonným kritériem pro rozhodování soudu o náhradě nákladů řízení, které vznikly státu, je výsledek řízení ve věci samé. Jinak řečeno o náhradě nákladů řízení, jež vznikly státu je možno rozhodovat teprve až poté, co soud rozhodne ve věci samé, tedy nikoliv dříve. Ke shodným závěrům dochází i odborná komentářová literatura (srov. komentář k § 148 o. s. ř. in Drápal, L., Bureš, J., a kol. Občanský soudní řád I. § 1 až 200 za. Komentář. 1. vydání. Praha : C.H.Beck, 2009, 1600 s. a dále i Jirsa, J. a kol., Občanské soudní řízení (soudcovský komentář). Kniha II. § 79 – 180 občanského soudního řádu. Vydání druhé, doplněné a upravené. Praha: Walters Kluwer ČR, a.s. 2016, s 616)
13. Rozhodoval – li soud prvního stupně za popsaného stavu řízení o náhradě nákladů státu, je zřejmé, že pro takové rozhodnutí nebyly splněny zákonné předpoklady, neboť nebylo dosud rozhodnuto ve věci samé. Navíc je třeba dodat, že i kdyby byly splněny zákonné předpoklady pro takové rozhodování (což nebyly, jak popsáno výše), tak výrok o náhradě nákladů řízení státu musí odpovídat výroku o náhradě nákladů řízení, jak mají hradit účastníci ve vztahu mezi sebou. V daném případě soud prvního stupně však výrokem II. uložil navrhovateli e) zaplatit cca 97% nákladu za znalecký posudek, kdežto výrokem III. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Výroky II. a III. jsou tedy v popsaném smyslu v rozporu.
14. Odvolací soud z vyložených důvodů napadené usnesení soudu prvního stupně zrušil v celém rozsahu podle § 219a odst. 1 písm. a) o. s. ř., včetně všech akcesorických výroků, a podle § 221 odst. 1 písm. a) o. s. ř. věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

#### **Poučení:**

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

Praha 13. května 2019

JUDr. Josef Holejšovský v. r.  
předseda senátu